

TOČKA 2. DNEVNOG REDA

PRIJEDLOG ODLUKE O POKRETANJU ZAHTJEVA ZA OCJENU
USTAVNOSTI ČLANKA 91. ZAKONA O VODNIM USLUGAMA
(NN BROJ 66/19)

Predlagatelj: Vijećnici Gradskog vijeća: Lidija Bandalo, Rudolf Ivković, Željko Jović,
Roberto Cavedoni i Mario Franković

Prilozi: - Prijedlog Odluke
- Obrazloženje

Izvjestitelji: Željko Jović, Mario Franković i Rudolf Ivković

Prijedlog Odluke

Na temelju odredbe članka 35. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (»Narodne novine 33/2001, 60/2001, 129/2005, 109/2007, 36/2009, 125/2008, 36/2009, 150/2011, 144/2012, 123/2017, 98/2019) i članka 32. Statuta Grada Malog Lošinja (»Službene novine Primorsko-goranske županije« broj 26/ 09, 32/09, 10/13, 24/17 – pročišćeni tekst, 9/18), a temeljem prijedloga vijećnika prema člancima 27. i 54. Poslovnika Grada Malog Lošinja („Službene novine Primorsko-goranske županije“, broj: 31/09, 10/13, 24/17-pročišćeni tekst, 9/18 i 44/20), Gradsko vijeće Grada Malog Lošinja na sjednici održanoj dana _____ 2022. godine, donijelo je:

ODLUKU

o pokretanju zahtjeva

za ocjenu ustavnosti članka 91. Zakona o vodnim uslugama (NN broj 66/19)

Članak 1.

Gradsko vijeće Grada Malog Lošinja daje nalog Gradonačelnici Grada Malog Lošinja da pokrene zahtjev za ocjenu ustavnosti članka 91. Zakona o vodnim uslugama (NN broj 66/19).

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu prvog dana nakon dana objave u „Službenim novinama“ Primorsko-goranske županije.

KLASA:

URBROJ:

Mali Lošinj, _____ 2022. godine

GRADSKO VIJEĆE GRADA MALOG LOŠINJA

Predsjednik gradskog vijeća:

Dubravko Devčić

OBRAZLOŽENJE

Odredbom članka 36. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (NN broj: 99/99, 29/02 i 49/02) propisano je da ako predstavničko tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave smatra da zakon kojim se uređuje ustrojstvo, djelokrug ili financiranje jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave nije u skladu s Ustavom, ima pravo podnijeti zahtjev Ustavnom sudu za ocjenu suglasnosti tog zakona ili pojedinih njegovih odredbi sa Ustavom.

Odredbom članka 91. Zakona o vodnim uslugama propisano je da ako se pripajanje javnih isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području ne provede u roku propisanom zakonom niti je izgledno da će biti provedeno u naknadnom razumnom roku zbog toga što se uprave javnih isporučitelja vodnih usluga nisu usuglasile o sadržaju ugovora o pripajanju i/ili skupštine javnih isporučitelja vodnih usluga nisu donijele odluke o pripajanju, na osnovi nacrtu ugovora o pripajanju o kojima su se usuglasile uprave javnih isporučitelja vodnih usluga, na zahtjev javnih isporučitelja vodnih usluga s uslužnog područja koji imaju najmanje većinu propisanu zakonom, Ministarstvo može privremenom mjerom urediti sadržaj ugovora o pripajanju u odnosu na podnositelje zahtjeva, a u skladu sa sadržajem propisanim zakonom kojim se uređuju trgovačka društva te odrediti naknadni rok za donošenje odluka o pripajanju. U tom slučaju privremena mjera zamjenjuje ugovor o pripajanju. Prije donošenja privremene mjere Ministarstvo je dužno ispitati sve zainteresirane stranke u postupku.

Također ako skupštine javnih isporučitelja vodnih usluga s uslužnog područja koji imaju najmanje većinu propisanu zakonom u naknadnom roku određenom privremenom mjerom ne donesu odluke o pripajanju u skladu s privremenom mjerom Ministarstvo je ovlašteno, po službenoj dužnosti, drugom privremenom mjerom zamijeniti odluke o pripajanju javnih isporučitelja vodnih usluga s uslužnog područja koji imaju zakonski propisanu većinu, koja privremena mjera ima sadržaj odluke o pripajanju propisanu zakonom kojim se uređuju trgovačka društva. Nezadovoljna strana ima pravo pobijati privremene mjere pred trgovačkim sudom. Privremene mjere ostaju na snazi dok stranke ne postignu drukčiji ugovor o pripajanju i dok se on ne potvrdi odlukama o pripajanju ili dok o tome sud ne donese drukčiju pravomoćnu odluku ili dok se ne steknu drugi uvjeti za brisanje u sudskom registru u skladu sa zakonom kojim se uređuje sudski registar.

Obzirom da navedenim pripajanjem društava zakonodavac ograničuje i uskraćuje ustavno pravo na lokalnu samoupravu, predlaže se pokretanje zahtjeva za ocjenu ustavnosti članka 91. Zakona o vodnim uslugama.

Naime Ustavom RH (NN, broj: 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 14/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 05/14) propisano je pravo na lokalnu samoupravu koje između ostalog obuhvaća da jedinice lokalne samouprave imaju pravo na vlastite prihode, i da JLS obavljaju

poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruje potreba građana, među kojim poslovima su i poslovi komunalnih djelatnosti.

Također je navedeno pobliže definirano Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (NN: 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13, 137/15, 123/17, 98/19, 144/20) pravo predstavničkog tijela na raspolaganje vlastitim imovinom.

Budući je pravo na lokalnu samoupravu ustavno pravo građana opisano u čl. 133. Ustava RH *“Građanima se jamči pravo na lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu“* koje se razrađuju organskim zakonom, čl. 83. Ustava RH st. 2., odnosno Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi jasno je da su odredbe toga zakona veće pravne snage od Zakona o vodnim uslugama. Stoga je izvjesno da će Ustavni sud proglasiti kao neustavne odredbe Zakona o vodnim uslugama kojim se pravo raspolaganja imovinom jedinica lokalne samouprave daje Ministarstvu gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske.

Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi kao organski zakon određuje da o imovini većoj od 0,5% iznosa prihoda bez primitaka ostvarenih u prethodnoj godini odlučuje odnosno s njom raspolaže predstavničko tijelo. Nesporno jest da su poslovni udjeli Grada Malog Lošinja u VIOCL kao i objekti vodnih komunalnih građevina imovina Grada Malog Lošinja daleko veće vrijednosti od 0,5 % iznosa prihoda bez primitaka Proračuna ostvarenih u prethodnoj godini, te da jedino ovlašteno tijelo koje može njima upravljati i raspolagati s njima predstavničko tijelo, odnosno gradsko vijeće Grada Malog Lošinja.

Također se kao ustavom najviša kategorija štiti pravo vlasništva koje se jamči člankom 48 Ustava. Ovim načinom pripajanja društava ukoliko sama jedinca lokalne samouprave sa time nije suglasna, zadire se u njena vlasnička prava trgovačkih društava kojima je ona osnivač, u našem slučaju u vlasništvo društva Vodoopskrba i odvodnja Cres Lošinj d.o.o. na način da isti pripajanjem gubi svoje karakteristike i time se ograničuje, smanjuju se upravljačka prava društva i gubi se imovina društva.

Sve gore navedeno razlozi su za pokretanje ocjene ustavnosti odredbe članka 91. Zakona o vodnim uslugama.